

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 21 januari 2004 *

I mål T-245/03 R,

Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Paris,
(Frankrike),

Fédération nationale bovine (FNB), Paris,

Fédération nationale des producteurs de lait (FNLP), Paris,

Jeunes agriculteurs (JA), Paris,

företrädna av advokaterna B. Néouze och V. Ledoux, med delgivningsadress i
Luxemburg,

sökande,

* Rättegångsspråk: franska.

med stöd av

Republiken Frankrike, företrädd av G. de Bergues och F. Million, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av P. Oliver och A. Bouquet, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en ansökan om hel eller delvis befrielse från skyldigheten att ställa en bankgaranti, vilket uppställts som villkor för att undvika omedelbar indrivning av de böter som ålagts genom kommissionens beslut 2003/600/EG av den 2 april 2003 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (Ärende COMP/C.38.279/F3 — Franskt nötkött) (EGT L 209, 2003, s. 12),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Bakgrund och förfarande

- 1 Genom beslut 2003/600/EG av den 2 april 2003 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (Ärende COMP/C.38.279/F3 — Franskt nötkött) (EGT L 209, s. 12) (nedan kallat beslutet) fastställde kommissionen att sökandeorganisationerna, Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) och Jeunes agriculteurs (JA), hade åsidosatt artikel 81.1 EG genom att tillsammans med två franska organisationer som representerar slakterier inom nötköttssektorn, Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros des viandes (FNICGV) och Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), delta i en konkurrensbegränsande samverkan som hade till syfte att stoppa importen av nötkött till Frankrike och att fastställa ett minimipris för vissa kategorier av nötkött (artikel 1 i beslutet).
- 2 Det framgår av beslutet att sökandena, som dels representerar jordbrukare, dels de två slakteriorganisationerna, den 24 oktober 2001, i en situation då det rådde kris med avseende på bovin spongiform encefalopati (BSE), även kallad "kris

avseende galna ko-sjukan”, ingick ett avtal, genom vilket de fastställde minimipriser och åtog sig att upphöra med eller åtminstone begränsa importen av nötkött till Frankrike. Enligt beslutet ingick dessa organisationer, i slutet av november månad och i början av december månad 2001, muntligen ett avtal med liknande syfte.

- 3 I beslutet anser kommissionen att ingåendet av dessa båda avtal (nedan kallade de omtvistade avtalen) utgör en allvarlig överträdelse av artikel 81 EG. Kommissionen ålade sökandena att betala böter, med belopp som för FNSEA uppgår till 12 miljoner euro, för FNB till 1,44 miljoner euro, för JA till 600 000 euro och för FNPL till 1,44 miljoner euro.
- 4 I artikel 4 i beslutet föreskrivs att detta bötesbelopp skall betalas inom tre månader från och med dagen för delgivningen av beslutet. I delgivningsskrivelsen av den 9 april 2003 angavs att kommissionen, för det fall sökandena skulle väcka talan vid förstainstansrätten, inte skulle vidta några åtgärder för att driva in beloppet under förutsättning att ränta utgick på fordran från förfallodagen och att en godtagbar bankgaranti ställdes senast samma dag.
- 5 Sökandena har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 juni 2003, med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG väckt talan om ogiltigförklaring av beslutet och, i andra hand, om upphävande eller nedsättning av de bötesbelopp som sökandena ålagts att betala.
- 6 Sökandena har, genom en särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 juli 2003, framställt en ansökan om interimistiska åtgärder, och därvid har JA yrkat befrielse från skyldigheten att ställa den bankgaranti som

uppställts som villkor för att kommissionen inte omedelbart skall driva in det bötesbelopp som ålagts genom beslutet, FNSEA har yrkat att denna skyldighet skall begränsas till ett belopp av 1 700 000 euro och FNB att denna skyldighet skall begränsas till ett belopp av 670 000 euro. FNPL har inte ansökt om någon interimistisk åtgärd.

- 7 Kommissionen inkom den 1 augusti 2003 med sitt skriftliga yttrande angående ansökan om interimistiska åtgärder.

- 8 Republiken Frankrike har, genom skrivelse som inkom till kansliet den 7 oktober 2003, ansökt om att få intervensera till stöd för sökandens yrkanden. Genom beslut av den 14 oktober 2003 tillät förstainstansrättens ordförande Republiken Frankrike att intervensera i målet och anmodade denna stat att yttra sig vid förhandlingen.

- 9 Förhandlingen i det interimistiska förfarandet ägde rum den 17 oktober 2003.

- 10 Vid förhandlingen gav förstainstansrätten sökandena tillåtelse att lägga fram vissa kompletterande handlingar. Dessa handlingar lämnades in den 30 oktober 2003.

- 11 Vid förhandlingen åtog sig parterna att undersöka om det var möjligt att komma överens om en avbetalningsplan för de ålagda bötesbeloppen och att meddela resultatet av deras förhandlingar till förstainstansrättens ordförande. Parterna meddelade resultatet av dessa förhandlingar och lämnade in vissa hithörande handlingar den 7 november 2003.

Bedömning

- 12 Enligt bestämmelserna i artiklarna 242 EG och 243 EG, å ena sidan, jämförda med artikel 225.1 EG, å andra sidan, kan förstainstansrätten, om den anser att omständigheterna kräver det, förordna om uppskov med verkställigheten av den ifrågasatta rättsakten eller föreskriva andra nödvändiga interimistiska åtgärder.
- 13 I artikel 104.2 i förstainstansrättens rättegångsregler föreskrivs att sökanden i en ansökan om interimistiska åtgärder skall ange de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad (*fumus boni juris*). Nämnade villkor är kumulativa, vilket innebär att en ansökan om uppskov med verkställigheten skall avslås om ett av villkoren inte är uppfyllt (beslut av domstolens ordförande den 14 oktober 1996 i mål C-268/96 P(R), SCK och FNK mot kommissionen, REG 1996, s. I-4971, punkt 30). Domstolen skall även i förekommande fall göra en avvägning mellan berörda intressen (beslut av domstolens ordförande den 23 februari 2001 i mål C-445/00 R, Österrike mot rådet, REG 2001, s. I-1461, punkt 73).
- 14 Innan förstainstansrätten prövar om dessa villkor är uppfyllda i detta mål skall det konstateras att sökandena inte har framställt något yrkande med avseende på FNPL. Under dessa omständigheter kommer förstainstansrättens prövning av ansökan om interimistiska åtgärder endast att avse FNSEA, FNB och JA.

Fumus boni juris

Parternas argument

- 15 Sökandena har, för att visa att villkoret avseende *fumus boni juris* är uppfyllt, anfört ett antal invändningar som, enligt dem, bör leda till att beslutet ogiltigförklaras.

- 16 Sökandena har för det första gjort gällande att de inte utgör företagssammanslutningar eller sammanslutningar av företagssammanslutningar. För det andra har kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning när den beskyllt dem för att ha slutit ett avtal rörande import, i hemlighet ha fortsatt att tillämpa prisavtalet efter den 30 november 2001 och ha varit verksamma lokalt efter den 30 november 2001. För det tredje har det aktuella avtalet inte medfört någon begränsning av konkurrensen. För det fjärde föreskrivs i den undantagsbestämmelse som framgår av artikel 2 i rådets förordning nr 26 av den 4 april 1962 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksvaror (EGT 30, s. 993; svensk specialutgåva, område 4, volym 1, s. 3) att artikel 81 EG inte gäller sådan samverkan som är nödvändig för att förverkliga de mål som anges i artikel 33 EG.
- 17 I andra hand har sökandena yrkat nedsättning av de böter de ålagts genom beslutet.
- 18 De har i detta avseende gjort gällande, för det första, att riktlinjerna för beräkning av böter som åläggs enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och artikel 65.5 i EKSG-fördraget (EGT C 9, 1998, s. 3) är rättsstridiga, på grund av att det sätt som där anges för att fastställa böternas grundbelopp strider såväl mot proportionalitetsprincipen som mot bestämmelserna i artikel 15 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar [81] och [82] (EGT 13, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8).
- 19 Sökandena har för det andra anfört att kommissionen åsidosatt proportionalitetsprincipen och gjort en uppenbart oriktig bedömning av överträdelsens allvar och varaktighet. Sökandena har särskilt påpekat att kommissionen själv konstaterat att omständigheterna i målet är mycket speciella, såväl när det gäller parterna — som alla är sammanslutningar utan vinstsyfte inom jordbrukssektorn — som den berörda produktens speciella kännetecken. Kommissionen har nämligen i beslutet angett att ”detta är det första beslut som bötfäller ett avtal som enbart organisationer ingått, som avser en basprodukt inom jordbruket och som

omfattar två led i en produktionskedja”. Kommissionen har även betecknat krisen som en ”exceptionell händelse” och ”[specifik] bakgrund som inte bara handlar om prisras eller en välkänd sjukdom” (punkterna 181 och 184 i beslutet).

- 20 Kommissionen har, för det tredje, åsidosatt artikel 15.2 i förordning nr 17, eftersom de ålagda böternas belopp överstiger det tillåtna maximibeloppet. För en företagssammanslutning som inte redovisar någon omsättning är det högsta bötesbelopp som föreskrivs i artikel 15 i förordning nr 17 en miljon euro. Även om man antar att de årliga avgifter som uppbärs av sökandena kan anses utgöra ”omsättning” överstiger de böter som ålagts vida 10 procent av avgifterna, eftersom böterna motsvarar 200 procent av de avgiftsintäkter som uppbärs av FNSEA, 240 procent av de avgiftsintäkter som uppbärs av FNB och mer än 200 procent av de avgiftsintäkter som uppbärs av JA.
- 21 Sökandena har, vad beträffar deras medlemmars omsättning, påpekat att det endast är tillåtet att beakta den omsättning som medlemmar i en företagssammanslutning har redovisat då sammanslutningen enligt dess interna bestämmelser kan binda sina medlemmar (domstolens dom av den 16 november 2000 i mål C-298/98 P, Finnboard mot kommissionen, REG 2000, s. I-10157). Ingen av sökandena i detta mål kan emellertid binda sina medlemmar. Ingen laglig bestämmelse eller någon bestämmelse i deras respektive stadgar ger dem nämligen befogenhet att åta sig förpliktelser i sina medlemmars namn. De är *a fortiori* ännu mer omöjligt för dem att binda de medlemmar som är anslutna till deras medlemmar, nämligen de jordbrukare som är anslutna till lokala föreningar (nedan även kallade föreningsanslutna jordbrukare).
- 22 För det fjärde har kommissionen, enligt sökanden, åsidosatt principen *non bis in idem*. Kommissionen har inte visat att den, vid beräkningen av böterna för var och en av sökandena, tagit hänsyn till det förhållandet att en del av de föreningsanslutna jordbrukarna i vissa fall kan vara anslutna till FNSEA, FNB, FNPL och JA samtidigt.

- 23 Sökandena har slutligen, vad beträffar förfarandet vid kommissionen, gjort gällande att kommissionen åsidosatt rätten till försvar genom att inte i sitt meddelande om anmärkningar ange att den skulle beräkna bötesbeloppen i förhållande till sökandenas medlemmars omsättning. Kommissionen har dessutom, mot bakgrund av att det inte finns någon motivering avseende på vilket sätt den iakttagit det maximibelopp som föreskrivs i förordning nr 17, åsidosatt artikel 253 EG, eftersom en väldigt utförlig motivering varit nödvändig i förevarande fall.
- 24 Kommissionen anser att inte någon av de invändningar som sökandena har anfört uppfyller villkoret avseende *fumus boni juris*.
- 25 Kommissionen anser först, när det gäller de invändningar som anges ovan i punkt 16, att dessa framställts på ett alltför kortfattat sätt, vilket medför att den inte kan besvara dem. Eftersom de inte uppfyller de kriterier som anges i punkt 52 i förstainstansrättens ordförandes beslut av den 7 maj 2002 i mål T-306/01 R, Aden m.fl. mot rådet och kommissionen (REG 2002, s. II-2387), skall de avvisas. I andra hand invänder kommissionen att argumenten är ogrundade.
- 26 Vad därefter gäller de invändningar som avser en ändring av beslutet med avseende på böternas belopp, bör de ogillas.
- 27 För det första strider argumentet avseende riktlinjernas rättsstridighet mot en fast rättspraxis enligt vilken de ansetts vara rättsenliga (förstainstansrättens dom av den 20 mars 2002 i mål T-9/99, HFB m.fl. mot kommissionen, REG 2002, s. II-1487, punkt 431 och följande punkter).

- 28 För det andra har sökandena, vad gäller det påstådda åsidosättandet av proportionalitetsprincipen och den uppenbart oriktiga bedömningen av överträdelsens allvar och varaktighet, inte anfört något som tyder på att de omständigheter som konstaterats i beslutet är oriktiga. Kommissionen har för övrigt vederbörligen tagit hänsyn till krissituationen, först genom att vid den aktuella tiden vidta gemenskapsrättsliga åtgärder för att stabilisera priserna, bland annat genom att, utöver de traditionella interventionsåtgärderna, anta särskilda förordningar om undantagsåtgärder. De böter som ålades var och en av parterna nedsattes dessutom med 60 procent för att ta hänsyn till den exceptionella situationen. En kris på marknaden kan under alla omständigheter inte motivera en allvarlig överträdelse av konkurrensreglerna (domstolens dom av den 15 oktober 2002 i de förenade målen, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P och C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij m.fl. mot kommissionen, REG 2002, s. I-8375, punkt 487).
- 29 Kommissionen anser för det tredje att argumentet angående *non bis in idem* inte har förklarats i tillräcklig utsträckning och därför bör avvisas (beslut i det ovannämnda målet Aden m.fl. mot rådet och kommissionen, punkt 52). I vilket fall som helst har kommissionen tagit hänsyn till kopplingarna mellan sökandena, och var och en av sökandena har bestraffats för sitt deltagande i det begränsande avtalet.
- 30 För det fjärde har kommissionen, vad gäller taket för bötesbeloppen, anfört att sökandena inte har lämnat någon uppgift om sina medlemmars sammanlagda omsättning och inte heller visat att böterna överskrider maximibeloppet på 10 procent av denna omsättning. Dessutom är det inte möjligt att böterna, mot bakgrund av att omsättningen i sektorn för produktion av nötkreatur uppgår till 4,4 miljarder euro och att den stora majoriteten av producenter inom denna sektor är indirekt anslutna till sökandena, överstiger 10 procent av medlemmarnas sammanlagda omsättning. Om man beaktar att FNSEA förenar nästan 600 000 medlemmar och JA nästan 50 000, utgör de ålagda bötesbeloppen cirka 20 euro respektive 12 euro per medlem. Det är svårt att tänka sig att sådana belopp närmar sig maximibeloppet på 10 procent av den årliga omsättningen.

- 31 Vad gäller möjligheten för sökandena att agera med bindande verkan för sina medlemmar har kommissionen i sitt skriftliga yttrande hänvisat till artikel 8 i FNSEA:s stadgar, enligt vilken det framgår att denna organisation ”skall leda varje aktion i den form som omständigheterna medger eller kräver”. Liknande bestämmelser finns i stadgarna för FNB (artikel 7) och JA (artikel 6). Vid förhandlingen hänvisade kommissionen även till artikel 7 i FNSEA:s stadgar, enligt vilken en medlem kan uteslutas om den brutit mot stadgarna eller den interna ordningen eller åsamkat organisationen ideell eller materiell skada, i synnerhet om medlemmens verksamhet strider mot FNSEA:s policy. Enligt kommissionen finns liknande bestämmelser i stadgarna för FNSEA:s medlemmar, vilket innebär att de lokala föreningarna i sista hand skulle kunna utesluta en föreningsansluten jordbrukare om denne åsamkade den lokala organisationen skada, till exempel genom att vägra delta i föreningsaktioner. På detta sätt kan sökandena binda alla sina medlemmar samt de föreningsanslutna jordbrukarna. Kommissionen har slutligen ifrågasatt varför sökandena ingått avtalen om de inte hade möjlighet att binda medlemmarna.
- 32 Kommissionen har slutligen åberopat att den inte är skyldig att i ett meddelande om anmärkningar redogöra för den beräkningsgrund den avser att tillämpa för att kontrollera maximibeloppet (förstainstansrättens dom av den 20 mars 2002 i mål T-31/99, ABB Asea Brown Boveri mot kommissionen, REG 2002, s. II-1881, punkterna 78, 79, 85 och 86). Vad beträffar motiveringen med avseende på maximibeloppet har kommissionen i vederbörlig ordning försökt få information om omsättningen hos FNSEA:s medlemmar, men organisationen har inte svarat. De ålagda böterna motsvarar en mycket mindre procentandel än 10 procent av omsättningen hos sökandenas medlemmar.

Förstainstansrättens ordförandes bedömning

- 33 Det skall erkännas att åtminstone vissa av de invändningar som har anförts av sökandena vid ett första påseende framstår som relevanta och, i vart fall, inte helt

ogrundade. Detta gäller bland annat dels att kommissionen har fastställt ett bötesbelopp som överstiger taket på 10 procent av sökandenas omsättning, dels den bristande motiveringen av beslutet vad gäller detta maximibelopp.

- 34 När det gäller den första av dessa två invändningar skall det påpekas att när överträdelser begåtts av en företagssammanslutning skall det maximibelopp på 10 procent av omsättningen som föreskrivs i artikel 15.2 i förordning nr 17 i förekommande fall beräknas i förhållande till den omsättning som redovisats av alla de företag som är medlemmar i sammanslutningen, åtminstone då sammanslutningen med stöd av sina interna regler kan binda sina medlemmar (förstainstansrättens dom av den 23 februari 1994 i de förenade målen T-39/92 och T-40/92, CB och Europay mot kommissionen, REG 1994, s. II-49, punkt 136, av den 21 februari 1995 i mål T-29/92, SPO m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-289, punkt 385, av den 22 oktober 1997 i de förenade målen T-213/95 och T-18/96, SCK och FNK mot kommissionen, REG 1997, s. II-1739, punkt 252, och av den 14 maj 1998 i mål T-338/94, Finnboard mot kommissionen, REG 1998, s. II-1617, punkt 270, vilken fastställts efter överklagande genom dom av den 16 november 2000 i det ovannämnda målet Finnboard mot kommissionen, punkt 66).
- 35 Kommissionen har i huvudsak gjort gällande att sökandena med stöd av sina stadgar kunde agera med bindande verkan för alla sina medlemmar samt de föreningsanslutna jordbrukarna och att det därför var befogat att beakta deras omsättning vid beräkningen av böternas maximibelopp.
- 36 Sökandena bestred vid förhandlingen att det enligt deras stadgar eller deras medlemmars stadgar är möjligt att utesluta en medlem som vägrar delta i en föreningsaktion. De har dessutom påpekat att även om avtalet av den 24 oktober 2001 ingicks i deras medlemmars intresse, hade det endast till ändamål att ge dem en psykologisk och politisk impuls. De har slutligen påpekat att det ingåtts ett flertal lokala avtal, vilket bevisar att det avtal de ingick inte var bindande.

- 37 Av artikel 8 i FNSEA:s stadgar framgår att denna organisation huvudsakligen har till ändamål att "företräda jordbrukare och tillvarata ... deras intressen i etiskt, tekniskt, socialt, ekonomiskt och juridiskt hänseende, förutom med avseende på affärstransaktioner". FNSEA har särskilt till ändamål "att företräda och tillvarata jordbruksintressen i alla sammanhang, bland annat inför myndigheter och inom branschövergripande organisationer, att förbereda, besluta om och leda varje aktion i den form som omständigheterna medger eller kräver" (artikel 8.5). FNSEA skall även "företräda och tillvarata intressena hos jordbruksarbetarnas arbetsgivare, bland annat inför myndigheter och arbetarnas fackföreningar" och, för det ändamålet, är organisationen "behörig att förhandla och ingå kollektiva arbetsrättsliga avtal eller överenskommelser och att delta i förvaltningen av varje tariffstruktur som skapats genom sådana avtal eller överenskommelser" (artikel 8.6). Det framgår dessutom av artikel 7 i stadgarna att medlemskapet i FNSEA kan förloras bland annat "genom uteslutning till följd av att medlemmen brutit mot stadgarna eller den interna ordningen, eller åsamkat FNSEA ideell eller materiell skada, i synnerhet om medlemmens verksamhet strider mot [FNSEA:s] allmänna policy".
- 38 Vad beträffar FNB:s stadgar framgår det av artikel 7 att denna organisation har till ändamål "att organisera, företräda och tillvarata gemensamma intressen för alla producenter av nötkreatur". I artikel 4 i dessa stadgar föreskrivs att medlemskapet förloras genom uteslutning "om stadgarna eller interna ordningar inte har iakttagits eller om materiell eller ideell skada åsamkats [FNB]".
- 39 Slutligen framgår det av artikel 6 i JA:s stadgar att denna organisation huvudsakligen har till ändamål "att organisera, samordna och harmonisera all yrkesverksamhet, att presentera och tillvarata de intressen som främjar [de i JA] ingående centren på departementsnivå". I artikel 5 föreskrivs att medlemskapet förloras, bland annat "genom uteslutning till följd av att medlemmen brutit mot stadgarna eller den interna ordningen eller åsamkat [JA] ideell eller materiell skada, i synnerhet om medlemmens verksamhet strider mot [JA:s] allmänna policy".

- 40 Med undantag av artikel 8.6 i FNSEA:s stadgar, som rör den särskilda frågan om förhandling om och ingående av kollektiva avtal, tycks ingen av bestämmelserna i sökandenas stadgar, vid första påseendet, ge dem befogenhet att fatta beslut som kan binda deras medlemmar. Visserligen kan FNSEA enligt sina stadgar "förbereda, besluta om och leda varje aktion", men stadgarna synes inte, vid första anblicken och i motsats till vad kommissionen har gjort gällande, ge denna organisation befogenhet att binda sina medlemmar.
- 41 I synnerhet innehåller sökandenas stadgar, vid första påseendet, inte några bestämmelser som ger dem befogenhet att binda sina medlemmar, som liknar dem som uppmärksammades i domarna i de ovannämnda målen CB och Europay mot kommission och SCK och FNK mot kommissionen och domen av den 14 maj 1998 i det ovannämnda målet Finnboard mot kommissionen.
- 42 Förstainstansrätten påpekade i detta avseende i domen i det ovannämnda målet CB och Europay mot kommissionen (punkt 138) och i domen av den 14 maj 1998 i det ovannämnda målet Finnboard mot kommissionen (punkterna 275 och 280) att de aktuella föreningarnas medlemmar enligt stadgarna var gemensamt och solidariskt ansvariga i förhållande till tredje man för föreningens åtaganden.
- 43 I det mål som låg till grund för domen i det ovannämnda målet SCK och FNK mot kommissionen hade det uttryckligen föreskrivits i den aktuella sammanslutningens stadgar att denna kunde fatta beslut som band dess medlemmar, och kunde utesluta de medlemmar som inte fogade sig efter dessa beslut.
- 44 I punkt 56 i beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 14 december 2000 i mål T-5/00 R, Nederlansde Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied mot kommissionen (REG 2000, s. II-4121), fastställdes att medlemmarna, enligt sammanslutningens stadgar, var skyldiga att noggrant följa bestämmelserna i stadgarna, den interna ordningen samt de beslut som fattades av det administrativa rådet och stämman.

- 45 Mot bakgrund av dessa avgöranden tycks den uppfattning som kommissionen framförde vid förhandlingen, enligt vilken det räcker att sökandena, enligt sina stadgar, kan utesluta de medlemmar som inte iakttar den "allmänna policyn", sträcka sig längre än gällande rättspraxis.
- 46 För att i förevarande fall kunna beakta den omsättning som redovisats av de föreningsanslutna jordbrukarna vid beräkningen av böternas maximibelopp krävs dessutom att de beslut som fattas av sökandena kan binda inte bara deras egna medlemmar utan även dem som indirekt är medlemmar. Kommissionen förefaller, vid första anblicken, inte ha lämnat någon förklaring i detta avseende och, *a fortiori*, inte heller några handlingar som stöder denna uppfattning.
- 47 Av ovanstående framgår att den aktuella invändningen inte är helt ogrundad. Förstainstansrätten anser dessutom att fastställandet av vilka villkor som skall vara uppfyllda för att den omsättning som redovisats av medlemmarna i en företagssammanslutning skall kunna beaktas vid beräkningen av det maximibelopp på 10 procent som föreskrivs i artikel 15.2 i förordning nr 17 kräver en grundlig utredning och bedömning som skall ske när målet prövas i sak.
- 48 Vad beträffar den andra invändningen angående bristande motivering med avseende på böternas maximibelopp, erinrar förstainstansrätten om att den motivering som krävs enligt artikel 253 EG enligt fast rättspraxis skall vara anpassad efter rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen skall klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt (domstolens dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 63). Omfattningen av den motiveringsskyldighet som krävs enligt artikel 253 EG beror på rättsaktens beskaffenhet och det sammanhang i vilket den ingår (domstolens dom av den 14 februari 1990 i mål C-350/88, Delacre m.fl. mot kommissionen, REG 1990, s. I-395, punkterna 15 och 16, och domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Sytraval och Brink's France, punkt 63).

- 49 När det gäller ett beslut som, liksom i förevarande fall, ålägger flera företag böter för en överträdelse av de gemenskapsrättsliga konkurrensreglerna, skall omfattningen av motiveringsskyldigheten i synnerhet bedömas mot bakgrund av att bedömningen av hur allvarliga överträdelserna är skall göras med hänsyn till ett stort antal omständigheter, såsom de särskilda omständigheterna i målet, dess sammanhang och böternas avskräckande verkan, utan att det har fastställts någon tvingande eller uttömmande lista över kriterier som absolut skall tas i beaktande (domstolens beslut av den 25 mars 1996 i mål C-137/95 P, SPO m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. I-1611, punkt 54).
- 50 Punkterna 162–186 i beslutet rör tillämpningen av artikel 15.2 i förordning nr 17. I punkt 170 i beslutet anser kommissionen att de årliga avgifter som uppbärs av var och en av sökandena tycks vara ett objektiva mått på de olika jordbruksorganisationernas relativa vikt och på deras individuella ansvar för den konstaterade överträdelsen. Kommissionen fastställde, mot bakgrund av detta, böternas grundbelopp för FNSEA till 20 miljoner euro och för JA och FNB till en tjugondel respektive en tiondel av detta belopp.
- 51 Däremot finns det ingen punkt i beslutet som behandlar frågan om ett eventuellt överskridande av maximibeloppet på 10 procent och, *a fortiori*, inte heller någon bedömning av möjligheten att beakta de föreningsanslutna jordbrukarnas omsättning. Beslutet medger således inte, vid första påseendet, för berörda och för gemenskapsdomstolarna att få del av de skäl som föranledde kommissionen att anse att det var befogat att ta hänsyn till denna omsättning.
- 52 Eftersom motiveringsskyldighetens omfattning beror på den aktuella rättsaktens beskaffenhet och det sammanhang i vilket den ingår (se ovan punkt 48), skall kommissionen utförligt ange hur den resonerat när den i sin beslutsfattande funktion fattar ett beslut som sträcker sig märkbart längre än tidigare beslut (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 26 november 1975 i mål 73/74, *Fabricants de papiers peints* mot kommissionen, REG 1975, s. 1491,

punkt 31, svensk specialutgåva, volym 2, s. 525, och domen i det ovannämnda målet SCK och FNK, punkt 226). Detta gäller i än högre grad när kommissionen, såsom tycks vara fallet i förevarande mål (se ovan punkt 45), går utöver gällande rättspraxis.

- 53 Kommissionen har, inom ramen för detta förfarande, endast gjort gällande att den innan den fattade sitt beslut i vederbörlig ordning begärt att få upplysningar från sökandena om deras medlemmars omsättning, men att den inte erhållit någon sådan information.
- 54 Det kan, vad gäller detta argument, påpekas dels att kommissionen inte på allvar verkar bestrida sökandenas argument att beslutet inte innehåller någon motivering avseende böternas maximibelopp, dels att det förhållandet att kommissionen inte hade utförlig kännedom om sökandenas medlemmars omsättning inte utan vidare kunde befria den från att i beslutet redogöra för de skäl som låg till grund för att beakta dessa medlemmars omsättning.
- 55 Ovanstående överväganden utgör tillräcklig grund för att finna att åtminstone en del av de invändningar som anförts av sökandena vid ett första påseende är relevanta och, i vart fall, inte helt ogrundade. Under dessa förhållanden föreligger *fumus boni juris* i förevarande fall.

Krav på skyndsamhet

Parternas argument

- 56 Sökandena anser att kravet på skyndsamhet är uppfyllt i förevarande fall.

- 57 De har inledningsvis gjort gällande att risken för allvarlig och irreparabel skada bör bedömas mot bakgrund av deras respektive ställning och inte mot bakgrund av deras medlemmars ställning.
- 58 Eftersom de inte kan agera med bindande verkan för sina medlemmar kan deras objektiva intressen nämligen inte sammanfalla med de föreningsanslutna jordbrukarnas intressen. Under dessa omständigheter skall nötkreatursuppfödarnas storlek och ekonomiska styrka inte beaktas vid bedömningen av den skada sökandena riskerar att drabbas av. Sökandena har för övrigt inte tillgång till uppgifter om djuruppfödarnas omsättning.
- 59 Sökandena har, vad gäller FNSEA, särskilt påpekat att det rör sig om en organisation som omfattas av bestämmelserna i den franska Code du travail (artikel 1 i stadgarna), vars medlemmar är jordbruksföreningarnas organisationer på departementsnivå (FDSEA) eller jordbruksföreningarnas förbund på departementsnivå (UDSEA), JA och sammanslutningar på nationell nivå indelade efter produkt, såsom FNB och FNPL (artikel 5 i stadgarna). De har dessutom påpekat att FNSEA "huvudsakligen har till ändamål att företräda jordbrukarna och tillvarata deras intressen i etiskt, tekniskt, socialt, ekonomiskt och juridiskt hänseende, förutom med avseende på affärstransaktioner" och att den för detta ändamål skall "organisera, samordna och harmonisera alla olika intressen" (artikel 8 i stadgarna). Den verksamhet som FNSEA primärt utövar genererar således inga intäkter. Däremot har FNSEA, med anledning av sitt uppdrag inom den franska jordbrukssektorn, i synnerhet arbetet inför franska myndigheter, extremt höga administrationskostnader beroende på dess omfattande struktur och komplexa organisation.
- 60 De har vidare påpekat att det bötesbelopp på 12 miljoner euro som FNSEA ålagts att betala exakt motsvarar organisationens ordinära intäkter under år 2001. Dessa intäkter består av föreningsavgifter på 5,95 miljoner euro, bidrag på 3,28 miljoner euro och andra intäkter på 2,81 miljoner euro.

- 61 Vad beträffar FNSEA:s likviditet har sökandena påpekat att, även om tillgångsposterna (finansiella anläggningstillgångar, placeringsvärdepapper och likvida tillgångar) i dess balansräkning den 31 december 2002 redovisar ett sammanlagt värde av cirka 14 miljoner euro, så uppgår värdet av de realiserbara tillgångarna och likvida medel till 3 miljoner euro.
- 62 Sökandena har även hänvisat till skrivelser från tre franska banker, vilka alla har vägrat att upprätta en bankgaranti. En av dessa banker har erbjudit FNSEA att upprätta en garanti på 1,7 miljoner euro, mot pant i fria tillgångar.
- 63 Sökandena har, vad gäller FNB, inledningsvis erinrat om att denna organisation omfattas av bestämmelserna i den franska Code du travail (artikel 1 i stadgarna) och att dess medlemmar består av FDSEA eller UDSEA, som företräds av sin specialavdelning (artikel 2 i stadgarna). FNB har till ändamål "att organisera, företräda och tillvarata gemensamma intressen för alla producenter av nötkreatur och närbesläktade arter som så önskar, med tillämpning av FNSEA:s stadgar" (artikel 7 i stadgarna). FNB utövar således primärt en verksamhet som inte genererar några intäkter.
- 64 FNB:s intäkter härrör i huvudsak från avgifter från nötkreatursavdelningarna i organisationer på departementsnivå och från uppfödarorganisationer. Den totala intäkten för år 2001 uppgick till 816 935 euro. Det bötesbelopp på 1 440 000 euro som kommissionen ålagt FNB motsvarar således mer än 176 procent av organisationens intäkter år 2001. Detta belopp är orimligt med tanke på FNB:s egenskap av sammanslutning och dess ekonomiska förmåga. Den 31 december 2002 förfogade organisationen över fria tillgångar till ett värde av 1,091 miljoner euro. FNB kan följaktligen inte få fram ett större belopp än 750 000 euro.

- 65 Tre franska banker har nekat FNB att upprätta en bankgaranti för de ålagda böterna. En av bankerna har angett att den är beredd att upprätta en bankgaranti på 670 000 euro mot pant i de fria tillgångarna.
- 66 När det gäller JA har sökandena inledningsvis erinrat om att även JA utgör en organisation som omfattas av bestämmelserna i den franska Code du travail (artikel 1 i stadgarna), vars medlemmar utgörs av grupper av unga jordbrukare på departementsnivå, som först måste vara anslutna till FDSEA eller UDSEA i sitt departement (artikel 3 i stadgarna). JA har till ändamål ”att organisera, samordna och harmonisera all yrkesverksamhet, att presentera och tillvarata de intressen som närs av de i JA ingående föreningarna på departementsnivå” och skall alltså bland annat ”företräda unga jordbrukare inför yrkesorganisationer, myndigheter och allmänheten samt tillvarata de unga jordbrukarnas intressen i varje avseende” (artikel 6 i stadgarna). JA:s huvudsakliga verksamhet genererar således inga intäkter.
- 67 Det bötesbelopp som JA ålagts att betala motsvarar mer än 200 procent av organisationens avgifter och även mer än 200 procent av dess eget kapital och egna reserver.
- 68 JA:s utmättningsbara skulder uppgår till ett avsevärt belopp. Det uppgick till 1,51 miljoner euro år 2001 och till 2,9 miljoner euro i slutet av år 2002. JA har dessutom redovisat förlustresultat de senaste åren, med ett underskott på 64 775 euro år 2001 och på 42 175 euro år 2002.
- 69 Enligt sökandena räcker de tillgångar JA förfogar över inte till att ställa någon som helst bankgaranti. Alla banker som tillfrågats har vägrat att upprätta en bankgaranti, just på grund av att det inte finns något eget kapital samt på grund av JA:s förlustresultat och omfattningen av organisationens utmättningsbara skulder.

- 70 Kommissionen anser att sökandena inte i tillräcklig utsträckning har bevisat att kravet på skyndsamhet är uppfyllt i förevarande fall.
- 71 Kommissionen har för det första påpekat att eftersom sökandena kan agera med bindande verkan för sina medlemmar, sammanfaller deras intressen med deras slutliga medlemmars — jordbrukarnas — intressen. Sökandena har således ingått de omtvistade avtalen för sina medlemmars räkning och i deras intresse.
- 72 Under dessa omständigheter skall den allvarliga och irreparabla skada som åberopats bedömas med beaktande av den ekonomiska situationen hos sökandens medlemmar. Det är, enligt kommissionen, ingen tvekan om att sökandena med sina medlemmars hjälp kan ställa den nödvändiga bankgarantin, till exempel genom att ta ut en extraordinär avgift. Kommissionen har i detta avseende anfört att de böter som FNSEA ålagts motsvarar cirka 20 euro för var och en av de 600 000 jordbrukare som den representerar, och att de böter som JA ålagts motsvarar cirka 12 euro för var och en av de 50 000 medlemmarna. Vid förhandlingen påpekade kommissionen att FNSEA har 68 direkta medlemmar, däribland FNPL, som hade haft möjlighet att ställa bankgarantin. Det är således klart att FNSEA, även om man stannar på denna nivå, kan få ekonomiskt bistånd av sina medlemmar. FNSEA:s administrativa råd kan samlas och hålla möte, fastställa en avgift för nästkommande år och på så sätt tvinga sina 68 medlemmar att betala avgiften. Kommissionen har preciserat att den inte känner till FNSEA:s medlemmars exakta ekonomiska situation, eftersom FNSEA inte givit kommissionen de upplysningar som begärts i detta avseende.
- 73 Kommissionen har tillagt att, om sökandenas medlemmar beslutar att inte ställa bankgarantin och om den rättsliga indrivningen av bötesbeloppet eventuellt skulle leda till att vissa organisationer måste upplösas, är detta inte en följd av den skyldighet som ålagts av kommissionen utan en följd av dessa medlemmars beslut. Under dessa omständigheter finns det inte något direkt och nödvändigt orsakssamband mellan denna upplösning och kommissionens åtgärd (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 4 juni 1996 i mål T-18/96 R, SCK och

FNK mot kommissionen, REG 1996, s. II-407, punkterna 36–38, vilket fastställts efter överklagande genom beslut av domstolens ordförande av den 14 oktober 1996 i mål C-268/96 P(R), SCK och FNK mot kommissionen, REG 1996, s. I-4971, beslut i det ovannämnda målet *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied* mot kommissionen, punkterna 52, 54, 58 och 59, vilket fastställts efter överklagande genom beslut av domstolens ordförande av den 23 mars 2001 i mål C-7/01 P(R), FEG mot kommissionen, REG 2001, s. I-2559, punkterna 42–44 och 46). Skälen för att beakta resurserna i den koncern som ett företag tillhör gäller i lika hög grad för en företagssammanslutning (beslut av domstolens ordförande av den 14 december 1999 i mål C-335/99 P(R), HFB m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. I-8705, punkterna 62 och 63).

- 74 Kommissionen har även påpekat att för det fall sökandena skulle bli föremål för ett rekonstruktionsförfarande eller en rättslig likvidation, skulle ändamålet med ett sådant förfarande vara att värna om de berörda organisationerna, och det är sannolikt att medlemsföretagen skulle bidra med det ekonomiska bistånd som behövs för att rekonstruera dem. Det skulle i vart fall vara ointressant att bibehålla en organisation som medlemmarna inte önskar skall överleva.
- 75 Eftersom sökandena inte har bevisat att det var omöjligt för dem att ställa de begärda bankgarantierna med hjälp av sina medlemmar är kravet på skyndsamhet inte uppfyllt.
- 76 Kommissionen har, i andra hand, analyserat var och en av sökandenas ekonomiska situation och funnit att de förfogar över tillräckliga resurser för att kunna ställa de nödvändiga bankgarantierna. Kommissionen har tillagt att de räkenskapshandlingar som FNB och JA lagt fram inte har ett fullgott bevisvärde, eftersom de inte bestyrkts, och att breven från bankerna, som sökandena stöder sig på för att påvisa att de inte kan ställa de begärda garantierna, inte är relevanta då det inte av dessa framgår att sökandena är benägna att pantsätta alla sina disponibla tillgångar för att erhålla en bankgaranti.

Förstainstansrättens ordförandes bedömning

- 77 Enligt fast rättspraxis kan en ansökan om uppskov med verkställigheten av skyldigheten att ställa en bankgaranti som villkor för att ett bötesbelopp inte omedelbart skall drivas in endast beviljas under särskilda omständigheter (beslut av domstolens ordförande den 6 maj 1982 i mål 107/82 R, AEG mot kommissionen, REG 1982, s. 1549, punkt 6, och beslutet i det ovannämnda målet FEG mot kommissionen, punkt 44). I domstolens och förstainstansrättens rättegångsregler föreskrivs nämligen uttryckligen en möjlighet att kräva att finansiell säkerhet ställs i interimistiska förfaranden och detta utgör ett allmänt och rimligt tillvägagångssätt från kommissionens sida (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 5 augusti 2003 i mål T-79/03 R, IRO mot kommissionen, REG 2003, s. II-3027, punkt 25).
- 78 Sådana särskilda omständigheter kan i princip anses föreligga när den part som ansöker om undantag från skyldigheten att ställa den begärda bankgarantin bevisar att det objektivt sett är omöjligt för denne att ställa denna garanti (beslut i det ovannämnda målet IRO mot kommissionen, punkt 26).
- 79 I förevarande mål har sökandena gjort gällande att om de ställer hela bankgarantin leder detta och tillkommande kostnader till att de, på grund av FNSEA:s, FNB:s och JA:s ekonomiska situation, måste upplösas. Till stöd för detta påstående har var och en hänvisat till sin ekonomiska situation den 31 december 2002 (se ovan punkterna 61, 62, 64 och 68). De har dessutom företett ett antal skrivelser från tre — och vad beträffar JA från fyra — franska banker som vägrat upprätta en bankgaranti som täcker bötesbeloppen, särskilt med hänsyn till sökandenas otillräckliga tillgångar. När det gäller FNSEA och FNB har en av de tillfrågade bankerna erbjudit sig att upprätta en garanti på ett lägre belopp än det som begärts.

- 80 Vid förhandlingen svarade sökandena på ett antal frågor om sina tillgångar och förklarade olika poster i sin balansräkning. Efter förhandlingen åtog sig sökandena att undersöka om det var möjligt att betala de omtvistade böterna genom avbetalning och att lägga fram ett förslag härom för kommissionen.
- 81 Den 7 november 2003 meddelade sökandena och kommissionen resultatet av sina förhandlingar. Härav framgår att FNSEA erbjudit sig att genast ställa en bankgaranti på 1,7 miljoner euro och att betala 1,5 miljoner euro senast den 31 december 2003 och 1,5 miljoner euro senast den 15 maj 2004. FNB har erbjudit sig att genast ställa en bankgaranti på 670 000 euro och att betala 200 000 euro senast den 31 december 2003. JA har erbjudit sig att betala 15 000 euro senast den 31 december 2003 och 85 000 euro senast den 15 juli 2004.
- 82 Sökandenas erbjudanden har avslagits av kommissionen. Enligt kommissionen finns det ingen tvekan om att sökandena, med hjälp av sina direkta och indirekta medlemmar, kan betala böterna eller ställa den begärda bankgarantin. Kommissionen har bland annat påpekat att sökandena inte har förklarat varför de inte, efter en stämma, kan vidta nödvändiga åtgärder för att utverka de bankgarantier som saknas eller betala böterna. Kommissionen har vidare anfört att sökandena inte har bevisat att deras ekonomiska situation är sådan att det objektivt sett är omöjligt för dem att ställa nämnda garantier.
- 83 Mot bakgrund av de förklaringar som sökandena lämnat och innehållet i deras erbjudanden anser förstainstansrätten att sökandena i tillräcklig utsträckning har underbyggt sina påståenden att organisationernas egna tillgångar inte medger dem att frigöra mer kapital än det belopp de redan erbjudit sig att betala inom ramen för detta förfarande.

- 84 Förstainstansrätten erinrar emellertid om att skadan för en företagssammanslutning, enligt fast rättspraxis, skall bedömas med beaktande av medlemmarnas ekonomiska ställning, när sammanslutningens objektiva intressen inte är fristående i förhållande till de anslutna företagens intressen (beslut av den 14 oktober 1996 i det ovannämnda målet SCK och FNK mot kommissionen, punkterna 35–38, och i det ovannämnda målet HFB m.fl. mot kommissionen, punkt 63).
- 85 Det skall således prövas huruvida sökandenas ekonomiska situation i förevarande fall skall bedömas med beaktande av deras medlemmars ekonomiska situation.
- 86 I sina yttranden har sökanden påpekat att, eftersom de enligt sina stadgar inte kan agera med bindande verkan för sina medlemmar, kan det inte anses att deras intressen sammanfaller med medlemmarnas intressen.
- 87 Även om det visserligen i detta fall är riktigt att de interna bestämmelserna för FNSEA, FNB och JA inte, vid första anblicken, medger för dessa organisationer att binda sina medlemmar i den mening som avses i tillämplig rättspraxis (se ovan punkterna 40 och 46), leder detta inte automatiskt till slutsatsen att sökandenas åtgärder vid nötkreaturskrisen år 2001 inte överensstämde med deras medlemmars objektiva intressen. Det framgår nämligen av ovan nämnd praxis (se särskilt beslut av den 14 oktober 1996 i det ovannämnda målet SCK och FNK mot kommissionen, punkt 37) att interna regler som gör det möjligt för sammanslutningen att agera med bindande verkan för sina medlemmar kan beaktas vid en bedömning av hur pass fristående sammanslutningens objektiva intressen är i förhållande till medlemmarnas intressen. En sammanblandning av sammanslutningens och dess medlemmars objektiva intressen kan emellertid bero på andra omständigheter som är oberoende av förekomsten eller avsaknaden av sådana regler.

- 88 I sin ansökan om interimistiska åtgärder har sökandena inte anfört något som kan bevisa att sökandenas åtgärder inte överensstämde med medlemmarnas objektiva intressen, i synnerhet när det gäller de medlemmar som är verksamma inom produktionen av nötkreatur.
- 89 Sökandena har, som svar på förstainstansrättens fråga vid förhandlingen rörande denna fråga, hänvisat till att det, såsom angetts i punkt 10 i beslutet, finns cirka 240 000 jordbruksföretag i Frankrike med fler än fem vuxna nötkreatur. De har påpekat att om man antar att procentandelen föreningsanslutna uppgår till 50 procent, så utgör 120 000 av de 650 000 medlemmarna i FNSEA producenter av nötkreatur, således mindre än 20 procent. Av den anledningen är det uppenbart att flertalet av FNSEA:s medlemmar inte har något intresse av att bistå organisationen när det gäller att betala böterna eller ställa en bankgaranti.
- 90 Förstainstansrätten anser emellertid att dessa synpunkter, som endast utgör antaganden och för övrigt endast rör FNSEA och inte FNB eller JA, inte räcker för att förstainstansrätten skall kunna finna att FNSEA:s åtgärder när de omtvistade avtalen ingicks motsvarade ett fristående intresse i förhållande till dess medlemmars intressen.
- 91 När det gäller FNSEA kan det erinras om att denna organisation, enligt artikel 8 i dess stadgar, ”huvudsakligen har till ändamål att företräda jordbrukarna och tillvarata deras intressen i etiskt, tekniskt, socialt, ekonomiskt och juridiskt hänseende” och att den bland annat har till uppgift ”att företräda och tillvarata jordbruksintressen i alla sammanhang, bland annat inför myndigheter och inom branschövergripande organisationer, att förbereda, besluta om och leda varje aktion i den form som omständigheterna medger eller kräver”.
- 92 Härav framgår att FNSEA:s uppdrag och åtgärder bygger på en solidaritetsprincip, enligt vilken denna organisation tillvaratar alla sina medlemmars

intressen. När en organisation som FNSEA har ett stort antal medlemmar från olika verksamheter inom jordbruket kan dess aktioner inte alltid avse — eller direkt påverka — alla dess medlemmar. Dessa sistnämnda har likväl ett gemensamt intresse, grundat på solidaritetsprincipen, av att FNSEA vidtar åtgärder för att bistå de medlemmar som är mest utsatta, i synnerhet när en särskild marknad är utsatt för en krissituation.

- 93 Även om FNSEA:s åtgärder när det gäller krisen avseende galna ko-sjukan vidtogs för att stödja endast en viss del av organisationens medlemmar, närmare bestämt de föreningsanslutna nötkreatursproducenterna, är det ändå uppenbart att dess åtgärder speglade alla medlemmarnas objektiva intressen.
- 94 Det är således ovidkommande huruvida de producenter som berörs av FNSEA:s åtgärder i ett konkret fall motsvarar en låg andel av det totala antalet medlemmar eller ej.
- 95 Det kan dessutom påpekas att FNSEA inte hade kunnat underteckna de omtvistade avtalen utan det nödvändiga stödet från en majoritet av de medlemmar som bildade dess administrativa råd. Majoriteten av medlemmarna i det administrativa rådet ansåg emellertid att ingåendet av ett avtal som syftade till att skydda nötkreatursproducenternas intressen var tillräckligt viktigt för att FNSEA skulle delta i det, i stället för att överlåta ansvaret att agera på de organisationer som var specialiserade på produktion av nötkreatur.
- 96 Vad beträffar JA har den till ändamål ”att organisera, samordna och harmonisera all yrkesverksamhet, att presentera och tillvarata de intressen som närs av de ingående föreningarna på departementsnivå har”, och den har således bland annat i uppdrag ”att företräda unga jordbrukare inför yrkesorganisationer, myndigheter och allmänheten samt tillvarata de unga jordbrukarnas intressen i varje avseende” (artikel 6 i stadgarna).

- 97 Vad beträffar FNB framgår det av artikel 7 i dess stadgar att denna organisation har till ändamål ”att organisera, företräda och tillvarata gemensamma intressen för alla producenter av nötkreatur och närbesläktade arter som så önskar, med tillämpning av FNSEA:s stadgar”.
- 98 Härav kan man dra slutsatsen att ändamålen för JA och FNB i stor omfattning verkar vara desamma som ändamålen för FNSEA och att deras intresse av att de omtvistade avtalen ingicks inte, vid första påseendet, var fristående i förhållande till deras medlemmars intresse. Denna slutsats är ännu mer uppenbar när det gäller FNB, som förenar de jordbrukare som är mest berörda av de aktuella avtalen, nämligen de jordbrukare som är verksamma inom produktionen av nötkreatur.
- 99 Varken innehållet i akten eller något argument som framförts av sökandena leder till någon tvekan om att sökandenas åtgärder motsvarade deras medlemmars intressen. Sökandenas objektiva intressen kan således inte anses vara fristående i förhållande till deras medlemmars intressen.
- 100 Denna slutsats bekräftas dessutom av sökandenas förklaringar. Vid förhandlingen uppgav de nämligen att det skulle vara svårt att tänka sig att ett fackförbund påstår att det handlat i strid med medlemmarnas intressen.
- 101 Härav följer, enligt den rättspraxis som nämnts ovan i punkt 84, att den risk för en allvarlig och irreparabel skada som kan följa av att bankgarantin ställs måste bedömas med beaktande av storleken och den ekonomiska styrkan hos de företag som är anslutna till sökandeorganisationerna.

- 102 Även om det, såsom sökandena gjorde gällande vid förhandlingen, är möjligt att en majoritet av deras medlemmar vägrar att rösta för att lämna det ekonomiska bistånd som är nödvändigt för sökandenas fortlevnad, vilket för övrigt inte har bevisats, är denna fråga utan betydelse för bedömningen av deras ekonomiska situation (se, för ett liknande resonemang, beslutet i det ovannämnda målet FEG mot kommission, punkt 46). Det finns för övrigt inget i målet som ger anledning att anta att det skulle vara otänkbart att det administrativa rådet röstar för en höjning av avgifterna för de medlemmar som är mest berörda av de omtvistade avtalen, nämligen de jordbrukare som är verksamma inom produktionen av nötkreatur.
- 103 Det skall även påpekas att sökandena varken har gjort gällande eller, *a fortiori*, bevisat att de föreningsanslutna jordbrukarna tillsammans eller endast de jordbrukare som är verksamma inom produktionen av nötkreatur inte hade ekonomisk kapacitet att lämna det ekonomiska bistånd som behövdes för att betala böterna eller ställa hela bankgarantin.
- 104 Vid förhandlingen påtalade sökandena emellertid att det är nödvändigt att sammankalla en stämma för att kunna höja de årliga avgifterna och att detta kan ta viss tid. Exempelvis skall FNSEA:s ordinarie stämma hållas först i april 2004. Det är dessutom, enligt sökandena, nödvändigt att hålla flera stämmor på olika nivåer. Mot bakgrund av sökandenas struktur är det, för att avgiftsbelägga de föreningsanslutna jordbrukarna, nödvändigt att sökandenas medlemmar liksom även deras medlemmar kräver sina medlemmar på en extraordinär avgift.
- 105 I detta avseende kan det inledningsvis påpekas att det av sökandenas förklaringar framgår att dessa medgett att det undantagsvis är möjligt att höja avgifterna för de föreningsanslutna jordbrukarna, för att kunna betala böterna eller ställa bankgarantin.

- 106 Det kan vidare påpekas att det, även om sökandena inte har gjort gällande att deras direkta medlemmar inte har ekonomisk kapacitet att betala böterna eller ställa den nödvändiga bankgarantin, ändå finns tillräckliga uppgifter i målet för att förstainstansrätten skall kunna finna att detta inte är möjligt. Oaktat att FNPL, som är medlem i FNSEA, har ställt den begärda bankgarantin och därmed visat att den har en viss ekonomisk styrka, är det belopp som skall betalas av var och en av de direkta medlemmarna i sökandeorganisationerna ändå inte obetydligt.
- 107 Under dessa omständigheter skall det prövas huruvida och, om så är fallet, under vilka förutsättningar sökandena kan höja de föreningsanslutna jordbrukarnas avgifter inom en relativt nära framtid.
- 108 Av sökandenas stadgar framgår att varje höjning av medlemmarnas avgifter skall godkännas av deras respektive stämma (artikel 44 i FNSEA:s stadgar, artikel 9 i JA:s stadgar och artikel 20 i FNB:s stadgar). Inget tycks emellertid hindra sökandena från att, i stället för att invänta en ordinarie stämma, sammankalla en extraordinär stämma i detta syfte. Även om det i artikel 44 i FNSEA:s stadgar föreskrivs att ”det administrativa rådet ... varje år [skall] lämna förslag på beloppet av de medlemsavgifter som organisationerna och grupperna skall betala och detta förslag skall underställas stämman för beslut”, framgår det nämligen av artikel 14 i stadgarna att ”stämman skall sammanträda när helst [FNSEA:s] intressen kräver det”. Detta bekräftas genom artikel 17, enligt vilken en extraordinär stämma kan hållas när det krävs för att tillvarata FNSEA:s intressen.
- 109 Liknande bestämmelser finns i artikel 9 i stadgarna för FNB och i artikel 8 i stadgarna för JA.

- 110 Av FNSEA:s stadgar framgår vidare (artikel 14) att varje stämma skall sammankallas genom vanligt brev minst en månad i förväg. I stadgarna för JA (artikel 8) föreskrivs att en extraordinär stämma kan sammankallas genom vanligt brev minst femton dagar i förväg, medan det i stadgarna för FNB (artikel 20) anges att det inte föreligger någon tidsram för att kunna sammankalla en extraordinär stämma i brådskande fall.
- 111 Sökandena påpekade vid förhandlingen, vad beträffar möjligheten att höja de föreningsanslutna jordbrukarnas avgifter, att detta måste göras i fyra etapper. Först måste sökandena höja avgifterna för sina organisationers medlemmar, vilka sedan måste sammankalla en stämma och kräva en extraordinär avgift av sina medlemmar, det vill säga organisationerna på departementsnivå. Dessa sistnämnda måste därefter kräva ut dessa avgifter av sina medlemmar, föreningarna, vilka i sin tur måste kräva ut avgifterna av de föreningsanslutna jordbrukarna.
- 112 Förstainstansrätten anser att sökandenas förklaringar med avseende på deras struktur och de besvär som föreligger för att höja jordbruksföretagens avgifter stöds i tillräcklig utsträckning av handlingarna i akten. Det kvarstår endast tveksamhet beträffande det antal etapper som är nödvändigt för att kunna höja jordbrukarnas avgifter. Enligt handlingarna i målet tycks det i flertalet fall räcka med tre etapper, närmare bestämt först sökandenas stämmor, sedan deras medlemmars stämmor, närmare bestämt FDSEA:s och UDSEA:s, och därefter de lokala jordbruksföreningarnas stämmor.
- 113 Härav följer att sökandena i tillräcklig utsträckning har visat att det föreligger särskilda omständigheter, i det att sökandena riskerar att lida en allvarlig och

irreparabel skada om de inte medges uppskov med skyldigheten att ställa hela bankgarantin under en period av fem månader från dagen för delgivning av detta beslut.

Intresseavvägning

Parternas argument

- 114 Sökandena har påpekat att kommissionen inte löper någon risk ifall denna ansökan om interimistiska åtgärder beviljas. Med tanke på den grundläggande uppgift som FNSEA haft inom den franska jordbrukssektorn sedan den grundades år 1946, dess roll i förhållande till de franska myndigheterna och den befogenhet den har kommer denna organisation att fortsätta utöva sin verksamhet på strängt taget samma sätt under den tid rättegångsförfarandet pågår.
- 115 Kommissionen har för det första gjort gällande att sökandenas påståenden om deras fortsatta verksamhet inte är förenliga med deras argument att en eventuell tvångsverkställighet skulle medföra irreparabel skada. Mot bakgrund av att deras fortsatta verksamhet beror på deras vilja finns det dessutom en möjlighet att de träder i likvidation för att med samma medlemmar bilda en ny organisation.
- 116 Det finns dessutom en risk för att sökandenas tillgångar minskar med tiden, så att den del av böterna som kan drivas in minskar.

- 117 Mer allmänt har kommissionen gjort gällande att ifall företagssammanslutningarna på grund av deras egna svaga ekonomiska situation skulle kunna befrias från att ställa en bankgaranti utan att hänsyn togs till deras medlemmars ekonomiska situation, skulle företag som avsåg att agera på ett konkurrensbegränsande sätt alltid ha intresse av att upprätta en företagssammanslutning för att ingå avtal som strider mot konkurrensrätten.
- 118 Slutligen är behovet av att säkerställa de gemenskapsrättsliga konkurrensreglernas effektiva och avskräckande verkan ännu viktigare i förevarande fall eftersom sökandena har deltagit i en mycket allvarlig överträdelse av de gemenskapsrättsliga konkurrensreglerna (beslut av förstainstansrättens ordförande den 28 juni 2000 i mål T-191/98 R II, Cho Yang Shipping mot kommissionen, REG 2000, s. II-2551, punkt 54).

Förstainstansrättens ordförandes bedömning

- 119 En avvägning bör göras mellan sökandenas intresse av att undvika en omedelbar indrivning av böterna till följd av att organisationerna inte kan ställa någon bankgaranti och gemenskapens ekonomiska intresse av att kunna driva in bötesbeloppet samt, mer generellt, det allmänna intresset av att säkerställa de gemenskapsrättsliga konkurrensreglernas effektivitet och den avskräckande verkan av de böter som åläggs av kommissionen (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens ordförande av den 13 juni 1989 i mål 56/89 R, Publishers Association mot kommissionen, REG 1989, s. 1693, punkt 35, beslut av förstainstansrättens ordförande av den 16 juni 1992 i de förenade målen T-24/92 R och T-28/92 R, Langnese-Iglo och Schöller Lebensmittel mot kommissionen, REG 1992, s. II-1839, punkt 28, av den 15 juni 1994 i mål T-88/94 R, Société commerciale des potasses et de l'azote et Entreprise minière et chimique mot kommissionen, REG 1994, s. II-401, punkt 32, och domen i det ovannämnda målet Cho Yang Shipping mot kommissionen, punkt 53).

120 När det gäller gemenskapens ekonomiska intressen kan det först påpekas att sökandenas tillgångar, såsom konstaterats ovan, inte medger vare sig att de betalar hela bötesbeloppet eller ställer den begärda bankgarantin. Såsom kommissionen har medgett i sitt skriftliga yttrande föreligger det inte heller någon rättslig skyldighet för sökandenas medlemmar att betala böterna. Det är således mycket troligt att kommissionen, om den genomför en tvångsindrivning av böterna från sökandena, inte erhåller ett belopp som överensstämmer med de ålagda böterna. Kommissionen har inte heller, för det fall sökandena går i konkurs, någon möjlighet att göra sina obetalda fordringar gällande hos de nya föreningsorganisationer som i förekommande fall skulle bildas inom sektorn. Under dessa förhållanden förefaller kommissionens ekonomiska intressen kunna skyddas på ett bättre sätt genom att sökandena beviljas den tid som krävs för att de skall kunna anmoda sina direkta och indirekta medlemmar att ge sitt frivilliga ekonomiska bistånd.

121 Kommissionens ekonomiska intressen skyddas dessutom även genom FNSEA:s och FNB:s åtaganden att ställa bankgarantier som täcker en inte obetydlig del av bötesbeloppet (se ovan punkt 81).

122 Vad slutligen gäller risken för att sökandena skulle träda i likvidation för att därefter omedelbart ombildas har sökandena gjort gällande att detta inte utgör någon reell risk med tanke på deras uppdrag och deras roll i förhållande till de franska myndigheterna. Sökandenas påstående härom, som för övrigt svårigen kan anses förenligt med påståendet att ett avslag på denna ansökan om interimistiska åtgärder skulle åsamka dem irreparabel skada, är inte på något sätt visat. Under dessa förhållanden finns det anledning att ålägga sökandena att varje månad, till dess de bankgarantier som krävs har ställts, meddela kommissionen dels de viktigaste uppgifterna rörande utvecklingen av deras ekonomiska och finansiella situation, vilka det tillkommer kommissionen att bestämma så snart beslutet delgivits, dels varje beslut som påtagligt kan påverka deras ekonomiska situation eller förändra deras rättsliga status, och detta innan besluten antas.

- 123 Vad beträffar det allmänna intresset avseende säkerställandet av de gemenskapsrättsliga konkurrensreglernas effektivitet och den avskräckande verkan av de böter som ålagts av kommissionen, kan det konstateras att kommissionen inte har visat hur detta intresse kan äventyras av att ett partiellt tidsbegränsat uppskov beviljas i detta fall.
- 124 Till detta kommer att sökandena, mot bakgrund av deras särskilda och mycket speciella uppdrag, särskilt den uppgift de tilldelats av de franska myndigheterna vid förhandlingen av kollektivavtal (se ovan punkt 37), inte befinner sig i en situation som är jämförbar med situationen för alla andra företagssammanslutningar. Det finns således betydande skäl att anta att sökandenas upplösning, för det fall beslutet tvångsverkställs, skulle kunna medföra allvarlig skada för organisationen av fackföreningsrörelsen inom jordbrukssektorn i Frankrike och att, i motsats till vad kommissionen har anfört, återbildandet av sökandena efter deras upplösning inte kan reparera den skada som åsamkats.
- 125 Mot bakgrund härav finns det anledning att bevilja det uppskov som FNSEA ansökt om på villkor att den dels inom tre veckor från dagen för delgivningen av detta beslut betalar 1,5 miljoner euro till kommissionen och ställer en garanti till förmån för kommissionen på 1,7 miljoner euro eller, alternativt, ställer en bankgaranti till förmån för kommissionen på 3,2 miljoner euro, dels inom fem månader från dagen för delgivningen av detta beslut betalar kommissionen det bötesbelopp som kvarstår, jämte ränta, eller ställer en bankgaranti uppgående till motsvarande belopp.
- 126 Vad beträffar FNB finns det anledning att bevilja den det uppskov som den ansökt om på villkor att den dels inom tre veckor från dagen för delgivningen av detta beslut betalar 200 000 euro till kommissionen och ställer en garanti till förmån för kommissionen på 670 000 euro eller, alternativt, ställer en bankgaranti till

förmån för kommissionen på 870 000 euro, dels inom fem månader från dagen för delgivningen av detta beslut betalar kommissionen det bötesbelopp som kvarstår, jämte ränta, eller ställer en bankgaranti uppgående till motsvarande belopp.

127 Vad beträffar JA finns det anledning att bevilja den det uppskov den ansökt om på villkor att den dels inom tre veckor från dagen för delgivning av detta beslut betalar 15 000 euro till kommissionen eller, alternativt, ställer en bankgaranti till förmån för kommissionen uppgående till samma belopp, dels inom fem månader från dagen för delgivningen av detta beslut betalar kommissionen det bötesbelopp som kvarstår, jämte ränta, eller ställer en bankgaranti uppgående till motsvarande belopp.

128 Det uppskov som nämnts i punkterna 126 och 127 i detta beslut skall upphöra att gälla om sökandena inte inom sex veckor från dagen för delgivningen av beslutet till kommissionen översänder årsboksluten för FNB och JA för räkenskapsåren 2001 och 2002, kontrollerade och attesterade av en redovisningsbyrå med internationellt anseende.

129 Det skall för övrigt observeras att förstainstansrätten enligt artikel 108 i rättegångsreglerna kan ändra eller upphäva ett beslut om interimistiska åtgärder med hänsyn till ändrade förhållanden (beslut av förstainstansrättens ordförande den 4 april 2002 i mål T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen, REG 2002, s. II-2153, punkt 123, vilket fastställdes efter överklagande genom beslut av domstolens ordförande den 18 oktober 2002 i mål C-232/02 P(R), kommissionen mot Technische Glaswerke Ilmenau, REG 2002, s. I-8977). Det framgår av denna rättspraxis att förstainstansrätten

med ”ändrade förhållanden” särskilt avser omständigheter som kan ändra bedömningen av kravet på skyndsamhet. Vidare är, enligt domstolen, denna möjlighet ett uttryck för att de interimistiska åtgärder som förstainstansrätten beviljar i grunden är provisoriska till sin beskaffenhet i gemenskapsrätten (beslut av domstolens ordförande den 14 februari 2002 i mål C-440/01 P(R), kommissionen mot Artegodan, REG 2002, s. I-1489).

- 130 Det ankommer således på kommissionen att om så skulle behövas vända sig till förstainstansrätten, särskilt för det fall de uppgifter som avses i punkterna 122 och 128 i detta beslut visar att förhållandena har ändrats på så sätt att detta beslut bör ändras.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles beviljas uppskov med sin skyldighet att ställa en bankgaranti till förmån för kommissionen för

att undvika omedelbar indrivning av de böter den ålagts genom artikel 3 i beslut 2003/600/EG av den 2 april 2003 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (Ärende COMP/C.38.279/F3 – Franskt nötkött) på följande villkor:

- a) Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles skall inom tre veckor från delgivningen av detta beslut betala 1,5 miljoner euro till kommissionen och ställa en bankgaranti till förmån för kommissionen på 1,7 miljoner euro. Alternativt skall Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles ställa en bankgaranti till förmån för kommissionen på 3,2 miljoner euro.

 - b) Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles skall inom fem månader från delgivningen av detta beslut betala återstoden av bötesbeloppet, jämte ränta, eller ställa en bankgaranti uppgående till samma belopp.
- 2) Fédération nationale bovine beviljas uppskov med sin skyldighet att ställa en bankgaranti till förmån för kommissionen för att undvika omedelbar indrivning av de böter den ålagts genom artikel 3 i beslut 2003/600 på följande villkor:
- a) Fédération nationale bovine skall inom tre veckor från delgivningen av detta beslut betala 200 000 euro till kommissionen och ställa en bankgaranti till förmån för kommissionen på 670 000 euro. Alternativt skall Fédération nationale bovine ställa en bankgaranti till förmån för kommissionen på 870 000 euro.

- b) Fédération nationale bovine skall inom fem månader från delgivningen av detta beslut betala återstoden av bötesbeloppet, jämte ränta, eller ställa en bankgaranti uppgående till samma belopp.
- 3) Jeunes agriculteurs beviljas uppskov med sin skyldighet att ställa en bankgaranti till förmån för kommissionen för att undvika omedelbar indrivning av de böter den ålagts genom artikel 3 i beslut 2003/600 på följande villkor:
- a) Jeunes agriculteurs skall inom tre veckor från delgivningen av detta beslut betala 15 000 euro till kommissionen eller, alternativt, ställa en bankgaranti till förmån för kommissionen på samma belopp.
- b) Jeunes agriculteurs skall inom fem månader från delgivningen av detta beslut betala återstoden av bötesbeloppet, jämte ränta, eller ställa en bankgaranti uppgående till samma belopp.
- 4) Det uppskov som beviljats under punkterna 2 och 3 i detta beslut skall upphöra att gälla om sökandena inte inom sex veckor från delgivningen av detta beslut till kommissionen översänder årsboksluten för Fédération nationale bovine och Jeunes agriculteurs för räkenskapsåren 2001 och 2002, kontrollerade och attesterade av en revisionsbyrå med internationellt anscende.

- 5) Till dess bankgarantier som inkluderar räntan har ställts, skall sökandena till kommissionen
- a) varje månad lämna de viktigaste uppgifterna rörande utvecklingen av deras ekonomiska och finansiella situation, vilka uppgifter det tillkommer kommissionen att bestämma så snart beslutet delgivits,
 - b) meddela varje beslut som påtagligt kan påverka deras ekonomiska situation eller förändra deras rättsliga status, och detta innan besluten antas.
- 6) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 21 januari 2004.

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande